

ABSTRAKT

Účelem této diplomové práce je podat analýzu aktuální právní problematiky mobility společností v rámci Evropské unie. Hlavní záměr práce je analýza judikatury Soudního dvora Evropské unie. Ostatní části této práce předkládají základní přehled přeshraničních fúzí a supranacionálních forem společností, zvláště s ohledem na jejich možnost přemístit sídlo do jiného členského státu Evropské unie bez nutnosti zrušení s likvidací. Jak je patrné z názvu práce, tato diplomová práce se zabývá tématem pouze z perspektivy práva EU a nebude pojednáno o problematice mobility s nečlenskými státy.

První kapitola podává stručnou definici základních právních konceptů, které jsou stěžejní pro tuto práci. Zejména se jedná o vysvětlení pojmu svobody usazování v kontextu vnitřního trhu EU a problematiky teorie reálného sídla a teorie inkorporace a jejich případný konflikt.

Druhá kapitola, která tvoří těžiště této práce a je nejrozsáhlejší, se zabývá rozбором relevantní judikatury Soudního dvora Evropské unie, které se vztahuje k problematice svobody usazování. Tato kapitola je rozdělena na dvě podkapitoly a detailně rozebírá pět zásadních rozsudků Soudního dvora EU a také jednoho, dosud stále nerozhodnutého, případu, jež pravděpodobně dále ovlivní rozsah svobody usazování. První podkapitola analyzuje rozsudky, které se týkaly odchodu společnosti z domovského státu, naproti tomu podkapitola druhá analyzuje judikáty, které tzv. příchozích situací, tedy příchodu společnosti do cizího hostitelského státu.

Třetí kapitola se zabývá rozбором supranacionálních forem společností a jejich možností mobility, spočívající zejména v přesunu sídla, zaručené v sekundárním právu EU.

Čtvrtá kapitola analyzuje a srovnává rozdíly mezi přeshraničními a nadnárodními fúzemi coby prostředku mobility v EU.

Pátá a poslední kapitola se zaměřuje na budoucí úpravu v podobě návrhu 14. směrnice na přeshraniční přemístění sídla a návrhu soukromé evropské společnosti.

Závěr tvoří shrnutí a autorovy vlastní názory na danou problematiku včetně návrhů budoucí

úpravy dané problematiky. Obecně je platné to, že Soudní dvůr EU úplně nepopřel teorii reálného sídla, ovšem je evidentní, že účelům vnitřního trhu a mobilitě obecně více poslouží teorie inkorporace.